

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนและหาแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาอาชีพ โรงเรียนกรมสามัญศึกษา อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ซึ่งได้จากการรวบรวมความคิดเห็นของกลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญ แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอนด้วยกันคือ

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามสภาพการจัดการเรียนการสอน หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้ผลดังตาราง 1
2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอน จากแบบสอบถามรอบที่ 3 แบบสอบถามในรอบที่ 3 ตามกระบวนการทางเทคนิคเคลฟาย แล้วนำมาคำนวณหาค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ได้ผลดังตาราง 2 ถึงตาราง 5

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพ

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดสภาพการเรียนการสอนวิชาอาชีพ โรงเรียนกรมสามัญศึกษา อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. การจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพของโรงเรียน ในปัจจุบันตอบสนองความต้องการชุมชนท้องถิ่น	3.07	0.77
2. การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนส่วนใหญ่มุ่งเน้น ทางด้านวิชาสามัญ	3.79	0.96
3. การจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพของโรงเรียน ส่วนใหญ่จัดตามความต้องการของครูผู้สอนที่มีอยู่ มากกว่าความต้องการของผู้เรียน	3.79	7.9

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. การจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพของโรงเรียน จัดตามวัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่	3.71	0.81
5. การจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพของโรงเรียน มีความต่อเนื่องครบวงจร	2.93	0.77
6. การจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพของโรงเรียนเน้น ความรู้ทางทฤษฎีมากกว่าการปฏิบัติจริง	2.54	0.79
7. การจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพของโรงเรียน ส่วนใหญ่มุ่งเน้นการศึกษาต่อ	3.50	0.96
8. ครูส่วนใหญ่ของโรงเรียนสนับสนุนให้เรียนด้านวิชา สามัญมากกว่าวิชาอาชีพ	3.64	0.78
9. ครูผู้สอนวิชาอาชีพมีความกระตือรือร้นในการจัด การเรียนการสอน	3.52	0.77
10. โรงเรียนจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพอย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ	3.18	0.82
11. โรงเรียนส่งเสริมให้มีการปฏิบัติจริงด้านวิชาอาชีพ อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ	3.61	1.03
12. โรงเรียนได้จัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่เอื้อต่อการเรียน การสอนในวิชาอาชีพ	3.57	0.88
13. โรงเรียนนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ประกอบจัด การเรียนการสอนวิชาชีพอย่างจริงจัง	2.64	1.03
14. ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน วิชาอาชีพ	2.14	0.97
15. โรงเรียนมีการจัดประสานงานกับชุมชนในการจัด การเรียนการสอนวิชาอาชีพ	2.32	1.33

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
16.ผู้ปกครองนักเรียนสนับสนุนให้บุตรหลานเรียน วิชาอาชีพ	2.25	0.84
17.ครูผู้สอนเน้นการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้เป็นสื่อ ประกอบการเรียนการสอน	2.71	0.89
18.โรงเรียนประสานงานการจัดทำแผนงานประจำปีด้าน วิชาอาชีพของชุมชนท้องถิ่นกับอบต. สุขาภิบาล เทศบาล	2.07	0.98
19.โรงเรียนเชิญวิทยากรจากท้องถิ่นมาช่วยสอน วิชาอาชีพให้กับนักเรียน	1.93	0.71
20.โรงเรียนใช้แหล่งวิทยากรหรือสถานประกอบการ ในชุมชนประกอบการเรียนการสอนวิชาอาชีพ	1.82	0.67
21.แหล่งวิทยากรในท้องถิ่นได้ให้บริการด้านการเรียน การสอนวิชาอาชีพในภาคปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง	2.00	0.90
22.แหล่งวิทยากรหรือสถานประกอบการสามารถให้ บริการทางด้านการศึกษาดูงานของนักเรียนอย่างเหมาะสม	2.21	0.79
23.คณะกรรมการ โรงเรียน สมาคมผู้ปกครองประชาสัมพันธ์ หลักสูตรท้องถิ่นวิชาอาชีพให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบ อย่างทั่วถึง	2.21	0.88
24.นักเรียนมุ่งเน้นการเรียนวิชาสามัญมากกว่าวิชาอาชีพ	3.86	0.93
25.นักเรียนที่เรียนวิชาอาชีพส่วนใหญ่มีฐานะยากจน	3.57	0.92
26.นักเรียนที่เรียนวิชาอาชีพมีทักษะและประสบการณ์ ในการปฏิบัติงาน	3.25	0.79
27.นักเรียนที่เรียนจบวิชาอาชีพ สามารถนำความรู้ ไปประกอบอาชีพได้	3.36	1.06

จากตาราง 1 สรุปได้ว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการเรียนการสอน หรือการปฏิบัติโรงเรียนกรมสามัญศึกษา อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานกลุ่มผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นต่อข้อความสภาพการจัดการเรียนการสอน หรือการปฏิบัติในระดับมาก ได้แก่จัดการเรียนการสอนที่เน้นทางด้านวิชาสามัญจัดตามครูผู้สอน และวัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่ นักเรียนส่วนใหญ่ที่เรียนด้านอาชีพมีฐานะที่ยากจน ส่งเสริมให้มีการปฏิบัติจริง อย่างต่อเนื่อง ความคิดเห็นระดับปานกลาง ได้แก่ ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการเรียน การสอน นักเรียนมีทักษะในการปฏิบัติงานและการนำความรู้ไปประกอบอาชีพ ความคิดเห็นระดับน้อย และน้อยที่สุด การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนตลอดจนการใช้แหล่ง วิชาการชุมชน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาอาชีพรอบที่ 8

การเสนอผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยถือว่าข้อความใดที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นมี ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 4.50 ขึ้นไป และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์น้อยกว่า 1.50 ข้อความนั้นถือเป็นส่วนหนึ่ง ของแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาอาชีพ โรงเรียนกรมสามัญศึกษา อำเภอดอกคำใต้ จังหวัด พะเยา ทั้งนี้ได้รับการพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปเป็นแนวทางการพัฒนาการเรียน การสอนวิชาอาชีพ โรงเรียนกรมสามัญศึกษา อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ตามความคิดเห็นของ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ โดยแยกเป็นแต่ละด้านรวม 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการนำ ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้สนับสนุนประกอบการเรียนการสอน ด้านการนำความรู้ไปประกอบอาชีพ ด้าน ความร่วมมือกับชุมชนท้องถิ่น ดังตาราง 2 ถึงตาราง 5

ตาราง 2 ค่ามัธยฐาน (Mdn.) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IR) และอันดับที่ความคิดเห็นของกลุ่ม
ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาอาชีพ
โรงเรียนกรมสามัญศึกษา อำเภอคอกคำใต้ จังหวัดพะเยา
ด้านการจัดการเรียนการสอน

อันดับที่	ข้อความ	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
1	1. ส่งเสริมให้ครูวิชาอาชีพได้เพิ่มพูน ความรู้	5.00	0.50
2	2. ควรจัดสรรงบประมาณค่าวัสดุฝึก ในรายวิชาอาชีพอย่างเหมาะสม	4.80	0.78
3	3. เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกวิชาเรียน อย่างเสรี	4.76	1.13
4	4. แจ้งผู้ปกครองให้เข้าใจเกี่ยวกับ หลักสูตรวิชาอาชีพ	4.68	0.95
5	5. เปิดสอนเฉพาะอาชีพที่มีในท้องถิ่น	4.43	1.27
6	6. เปิดสอนวิชาตามสาขาที่ครูเรียนจบ	4.43	1.00
7	7. เปิดสอนวิชาอาชีพที่ทำรายได้ดี	4.10	1.19
8	8. เปิดสอนครบทุกวิชาตามหลักสูตร	4.05	0.78
9	9. ส่งนักเรียนไปเรียนภาคปฏิบัติ ในโรงเรียนที่มีความพร้อมมากกว่า	3.91	1.27
10	10. ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการเลือก วิชาเรียนของนักเรียน	3.90	1.42
11	11. เปิดสอนวิชาที่ใช้อุปกรณ์ที่มีราคา ไม่แพง	3.68	1.23

จากตาราง 2 สรุปได้ว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นควรให้มีการปฏิบัติกับข้อความแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาอาชีพ โรงเรียนกรมสามัญศึกษา อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา โดยพิจารณาจากค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ จากการตอบแบบสอบถามในรอบที่ 3 ด้านการจัดการเรียนการสอน และเมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การแปลผลพบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นควรให้มีการปฏิบัติต่อข้อความ แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาอาชีพ โรงเรียนกรมสามัญศึกษา อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา สอดคล้องกันทุกข้อความ โดยมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์น้อยกว่า 1.50 เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็น กลุ่มผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นต่อข้อความนั้นเป็นไปได้อย่างมากที่สุด หรือกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยต่อข้อความนั้นมากที่สุด จำนวน 4 ข้อความ (ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 4.50 ขึ้นไป) ความคิดเห็นต่อข้อความนั้นเป็นไปได้อย่างมากหรือกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยต่อข้อความนั้น (ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50-4.49) จำนวน 7 ข้อความ

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นต่อข้อความนั้นเป็นไปได้อย่างมากที่สุด หรือกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด ได้แก่

1. ส่งเสริมให้ครูวิชาอาชีพ ได้เพิ่มพูนความรู้
2. ควรจัดสรรงบประมาณค่าวัสดุฝึกในรายวิชาอาชีพอย่างเหมาะสม
3. เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกวิชาเรียนอย่างเสรี
4. แจ้งผู้ปกครองให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาอาชีพ

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นต่อข้อความนั้นเป็นไปได้อย่างมากหรือกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้น ได้แก่

1. เปิดสอนเฉพาะอาชีพที่มีในท้องถิ่น
2. เปิดสอนวิชาตามสาขาที่ครูเรียนจบ
3. เปิดสอนวิชาอาชีพที่ทำรายได้ดี
4. เปิดสอนครบทุกวิชาตามหลักสูตร
5. ส่งนักเรียนไปเรียนภาคปฏิบัติในโรงเรียนที่มีความพร้อมมากกว่า
6. ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการเลือกวิชาเรียนของนักเรียน
7. เปิดสอนวิชาที่ใช้อุปกรณ์ที่มีราคาไม่แพง

ตาราง 8 ค่ามัธยฐาน (Mdn.) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IR) และอันดับที่ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาอาชีพ โรงเรียนกรมสามัญศึกษา อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ด้านการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้สนับสนุนประกอบการเรียนการสอน

อันดับที่	ข้อความ	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
1	1. มีการประกาศเกียรติคุณแก่ผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความร่วมมือแก่โรงเรียน	4.76	1.03
2	2. เชิญผู้มีความรู้เชี่ยวชาญในอาชีพมาเป็นวิทยากร	4.40	1.26
3	3. จัดทำรายชื่อ สถานที่ตั้งของอาชีพในท้องถิ่น	4.43	1.00
4	4. มีการรวบรวมภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอยู่	4.43	1.00
5	5. ส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.43	1.27
6	6. ให้นักเรียนคิดและทำโครงการที่สอดคล้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.34	1.27
7	7. มีการส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.19	1.15
8	8. เชิญผู้รู้มาเป็นครูช่วยสอน (ผู้ชำนาญงาน)	3.70	1.40
9	9. จัดประกวด แข่งขันผลงานอาชีพที่ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.50	1.27

จากตาราง 3 สรุปได้ว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นควรให้มีการปฏิบัติกับข้อความแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาอาชีพ โรงเรียนกรมสามัญศึกษา อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา โดยพิจารณาจากค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ จากการตอบแบบสอบถามในรอบที่ 3 ด้านการจัดการเรียนการสอน และเมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การแปลผลพบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นควรให้มีการปฏิบัติต่อข้อความ แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาอาชีพ โรงเรียนกรมสามัญศึกษา อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา สอดคล้องกันทุกข้อความ โดยมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์น้อยกว่า 1.50 เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็น กลุ่มผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นต่อข้อความนั้นเป็นไปได้มากที่สุด หรือกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยต่อข้อความนั้นมากที่สุด จำนวน 1 ข้อความ (ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 4.50 ขึ้นไป) ความคิดเห็นต่อข้อความนั้นเป็นไปได้มากหรือกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยต่อข้อความนั้น (ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50-4.49) จำนวน 8 ข้อความ

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นต่อข้อความนั้นเป็นไปได้มากที่สุด หรือกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด มีเพียงข้อความเดียว คือ มีการประกาศเกียรติคุณแก่ผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความร่วมมือแก่โรงเรียน

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นต่อข้อความนั้นเป็นไปได้มาก หรือกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้น ได้แก่

1. เชิญผู้มีความรู้เชี่ยวชาญในอาชีพมาเป็นวิทยากร
2. จัดทำรายชื่อ สถานที่ตั้งของอาชีพในท้องถิ่น
3. มีการรวบรวมภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอยู่
4. ส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่น
5. ให้นักเรียนคิดและทำโครงการที่สอดคล้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น
6. มีการส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าภูมิปัญญาท้องถิ่น
7. เชิญผู้รู้มาเป็นครูช่วยสอน (ผู้ชำนาญงาน)
8. จัดประกวด แข่งขันผลงานอาชีพที่ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตาราง 4 ค่ามัธยฐาน (Mdn.) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IR) และอันดับที่ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาอาชีพ โรงเรียนกรมสามัญศึกษา อำเภอคอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ด้านการนำความรู้ไปประกอบอาชีพ

อันดับที่	ข้อความ	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
1	1. เน้นให้นักเรียนสามารถประกอบอาชีพได้	4.80	0.90
2	2. ส่งเสริมให้มีการศึกษาดูงานของนักเรียน	4.40	1.26
3	3. สถานประกอบการควรมีส่วนร่วมในการประเมินนักเรียน	4.16	1.49
4	4. มีการฝึกงานในสถานประกอบการ	4.05	1.28
5	5. สถานประกอบการควรมีส่วนร่วมในการจัดทำเนื้อหาวิชา	3.86	0.30
6	6. นักเรียนควรได้รับเบี้ยเลี้ยงในการฝึกงาน	3.80	0.50
7	7. ควรมีแหล่งกู้ยืมเงินทุนแก่นักเรียนที่ประสงค์จะประกอบอาชีพ	3.80	1.40
8	8. โรงเรียนควรตอบแทนสถานประกอบการที่สนับสนุนสถานที่ฝึกงาน	3.77	1.27
9	9. สอนเนื้อหาของทฤษฎีและภาคปฏิบัติในสัดส่วนที่เท่ากัน	3.43	0.54
10	10. สถานประกอบการควรรับผิดชอบจ่ายเบี้ยเลี้ยงให้แก่ นักเรียน	2.50	1.34

จากตาราง 4 สรุปได้ว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นควรให้มีการปฏิบัติกับข้อความ แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาอาชีพ โรงเรียนกรมสามัญศึกษา อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา โดยพิจารณาจากค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ จากการตอบแบบสอบถามในรอบที่ 3 ด้าน การจัดการเรียนการสอน และเมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การแปลผลพบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็น ควรให้มีการปฏิบัติต่อข้อความ แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาอาชีพ โรงเรียนกรมสามัญศึกษา อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา สอดคล้องกันทุกข้อความ โดยมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์น้อยกว่า 1.50 เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็น กลุ่มผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นต่อข้อความนั้นเป็นไปได้มากที่สุด หรือกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยต่อข้อความนั้นมากที่สุด จำนวน 1 ข้อความ (ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 4.50 ขึ้นไป) ความคิดเห็นต่อข้อความนั้นเป็นไปได้มากหรือกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยต่อข้อความนั้น (ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50-4.49) จำนวน 7 ข้อความ

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นต่อข้อความนั้นเป็นไปได้มากที่สุด หรือกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด มีเพียงข้อความเดียว คือ เน้นให้นักเรียนสามารถประกอบอาชีพได้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นต่อข้อความนั้นเป็นไปได้มากหรือกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้น ได้แก่

1. ส่งเสริมให้มีการศึกษาดูงานของนักเรียน
2. สถานประกอบการควรมีส่วนร่วมในการประเมินนักเรียน
3. มีการฝึกงานในสถานประกอบการ
4. สถานประกอบการควรมีส่วนร่วมในการจัดทำอาหารรายวิชา
5. นักเรียนควรได้รับเบี้ยเลี้ยงในการฝึกงาน
6. ควรมีแหล่งกู้ยืมเงินทุนแก่นักเรียนที่ประสงค์จะประกอบอาชีพ
7. โรงเรียนควรตอบแทนสถานประกอบการที่สนับสนุนสถานที่ฝึกงาน

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นต่อข้อความนั้นไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นเป็นไปได้ หรือกลุ่มผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจในข้อความนั้น ได้แก่

1. สอนเนื้อหาของทฤษฎีและภาคปฏิบัติในสัดส่วนที่เท่ากัน
2. สถานประกอบการควรรับผิดชอบจ่ายเบี้ยเลี้ยงให้แก่นักเรียน

ตาราง 5 ค่ามัธยฐาน (Mdn.) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IR) และอันดับที่ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาอาชีพ โรงเรียนกรมสามัญศึกษา อำเภอคอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ด้านความร่วมมือกับชุมชนท้องถิ่น

อันดับที่	ข้อความ	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
1	1. อบต./เทศบาล ควรเร่งนโยบายการฝึกอาชีพให้แก่ชุมชน	4.72	1.04
2	2. จัดตลาดนัดจำหน่ายผลผลิตจากอาชีพในท้องถิ่น	4.62	1.12
3	3. ประชาสัมพันธ์หลักสูตรวิชาอาชีพของโรงเรียนให้ชุมชนทราบและเข้าใจ	4.56	1.20
4	4. ให้โอกาสชุมชนรับทราบวิทยาการใหม่ ๆ ด้านอาชีพต่าง ๆ	4.56	1.20
5	5. ชุมชนควรจัดหาทุนการศึกษาให้แก่นักเรียน	4.33	1.17
6	6. ชุมชนร่วมกันพิจารณาหาแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพแก่นักเรียน	4.31	0.15
7	7. มีการจัดระบบประกันราคาผลผลิตจากอาชีพในท้องถิ่น	4.31	1.22
8	8. อบต. เทศบาล ร่วมกับโรงเรียนจัดอบรมวิชาชีพพระยะสัน	3.50	1.19
9	9. อบต. เทศบาล ร่วมกับโรงเรียนพิจารณาวิชาชีพที่เหมาะสม จัดให้เป็นหลักสูตรวิชาอาชีพของโรงเรียน	3.50	1.27
10	10. ชุมชนควรร่วมมือให้มีบริการใช้แหล่งวิทยาการแก่การเรียนการสอน	3.50	1.13

จากตาราง 5 สรุปได้ว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นควรให้มีการปฏิบัติกับข้อความ แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาอาชีพ โรงเรียนกรมสามัญศึกษา อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา โดยพิจารณาจากค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ จากการตอบแบบสอบถามในรอบที่ 3 ด้าน การจัดการเรียนการสอน และเมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การแปลผลพบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็น ควรให้มีการปฏิบัติต่อข้อความ แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาอาชีพ โรงเรียนกรมสามัญศึกษา อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา สอดคล้องกันทุกข้อความ โดยมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์น้อยกว่า 1.50 เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็น กลุ่มผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นต่อข้อความนั้นเป็นไปได้อย่างมากที่สุด หรือกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยต่อข้อความนั้นมากที่สุด จำนวน 4 ข้อความ (ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 4.50 ขึ้นไป) ความคิดเห็นต่อข้อความนั้นเป็นไปได้อย่างมากหรือกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยต่อข้อความนั้น (ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50-4.49) จำนวน 6 ข้อความ

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นต่อข้อความนั้นเป็นไปได้อย่างมากที่สุด หรือกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด ได้แก่

1. ประชาสัมพันธ์หลักสูตรวิชาอาชีพของโรงเรียนให้ชุมชนทราบและเข้าใจ
2. ให้โอกาสชุมชนรับทราบวิทยาการใหม่ๆ ด้านอาชีพต่างๆ
3. องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล ควรแจ้งนโยบายการฝึกอาชีพให้แก่ชุมชน
4. จัดตลาดนัดจำหน่ายผลผลิตจากอาชีพในท้องถิ่น

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นต่อข้อความนั้นเป็นไปได้อย่างมากหรือกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้น ได้แก่

1. ชุมชนควรจัดหาทุนการศึกษาให้นักเรียน
2. ชุมชนร่วมกันพิจารณาหาแหล่งเงินทุน ในการประกอบอาชีพแก่นักเรียน
3. มีการจัดระบบประกันราคาผลผลิตจากอาชีพในท้องถิ่น
4. องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล ร่วมกับโรงเรียนจัดอบรมวิชาชีพระยะสั้น
5. องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล ร่วมกับโรงเรียนพิจารณาวิชาอาชีพที่เหมาะสม จัดให้เป็นหลักสูตรวิชาอาชีพของโรงเรียน
6. ชุมชนควรร่วมมือให้มีบริการใช้แหล่งวิทยาการแก่การเรียนการสอน

จากตาราง 2 ถึงตาราง 5 สรุปได้ว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นควรให้มีการปฏิบัติต่อข้อความแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาชีพ โรงเรียนกรมสามัญศึกษา อำเภอคอกคำใต้ จังหวัดพะเยา โดยพิจารณาจากค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ จากการตอบแบบสอบถามในรอบที่ 3 และเมื่อพิจารณาตามเกณฑ์พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ มีความคิดเห็นว่าการให้มีการปฏิบัติต่อข้อความแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาชีพ โรงเรียนกรมสามัญศึกษา อำเภอคอกคำใต้ จังหวัดพะเยา สอดคล้องกันทุกข้อความ โดยมีค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ น้อยกว่า 1-50 เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในระดับควรให้มีการปฏิบัติมากอันดับ 1 จนถึงระดับควรให้มีการปฏิบัติ น้อยที่สุด (อันดับสุดท้าย) ดังนี้

- อันดับ 1 ส่งเสริมให้ครูวิชาชีพได้เพิ่มพูนความรู้
- อันดับ 2 ควรจัดสรรงบประมาณค่าวัสดุฝึกในรายวิชาอาชีพอย่างเหมาะสม
- อันดับ 2 เน้นให้นักเรียนสามารถประกอบอาชีพได้
- อันดับ 4 เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกวิชาเรียนอย่างเสรี
- อันดับ 4 มีการประกาศเกียรติคุณแก่ผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความร่วมมือแก่โรงเรียน
- อันดับ 6 องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล ควรแข่งขันนโยบายการฝึกอาชีพให้แก่ชุมชน
- อันดับ 7 แจ้งผู้ประกอบการให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาชีพ
- อันดับ 8 จัดตลาดนัดจำหน่ายผลผลิตจากอาชีพในท้องถิ่น
- อันดับ 9 ประชาสัมพันธ์หลักสูตรวิชาชีพของโรงเรียนให้ชุมชนทราบและเข้าใจ
- อันดับ 9 ให้โอกาสชุมชนรับทราบวิทยาการใหม่ๆ ด้านอาชีพต่าง ๆ
- อันดับ 11 เชิญผู้มีความรู้เชี่ยวชาญในอาชีพมาเป็นวิทยากร
- อันดับ 11 ส่งเสริมให้มีการศึกษาดูงานของนักเรียน
- อันดับ 13 เปิดสอนวิชาตามสาขาที่ครูเรียนจบ
- อันดับ 13 เปิดสอนเฉพาะอาชีพที่มีในท้องถิ่น
- อันดับ 13 จัดทำรายชื่อ สถานที่ตั้งของอาชีพในท้องถิ่น
- อันดับ 13 มีการรวบรวมภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอยู่
- อันดับ 17 ชุมชนควรจัดหาทุนการศึกษาให้แก่นักเรียน
- อันดับ 18 ส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่น
- อันดับ 18 ให้นักเรียนคิดและทำโครงการที่สอดคล้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น

- อันดับ 20 ชุมชนร่วมกันพิจารณาหาแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพแก่นักเรียน
- อันดับ 20 มีการจัดระบบประกันราคาผลผลิตจากอาชีพในท้องถิ่น
- อันดับ 22 มีการส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าภูมิปัญญาท้องถิ่น
- อันดับ 23 สถานประกอบการควรมีส่วนร่วมในการประเมินนักเรียน
- อันดับ 24 เปิดสอนวิชาอาชีพที่ทำรายได้ดี
- อันดับ 25 เปิดสอนครบทุกวิชาตามหลักสูตร
- อันดับ 25 มีการฝึกงานในสถานประกอบการ
- อันดับ 27 ส่งนักเรียนไปเรียนภาคปฏิบัติในโรงเรียนที่มีความพร้อมมากกว่า
- อันดับ 28 ให้ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมในการเลือกวิชาเรียนของนักเรียน
- อันดับ 28 สถานประกอบการควรมีส่วนร่วมในการจัดทำเนื้อหารายวิชา
- อันดับ 30 นักเรียนควรได้รับเบี้ยเลี้ยงในการฝึกงาน
- อันดับ 30 ควรมีแหล่งกู้ยืมเงินทุนแก่นักเรียนที่ประสงค์จะประกอบอาชีพ
- อันดับ 32 โรงเรียนควรตอบแทนสถานประกอบการที่สนับสนุนสถานที่ฝึกงาน
- อันดับ 33 เชิญผู้รู้มาเป็นครูช่วยสอน (ผู้ชำนาญงาน)
- อันดับ 34 เปิดสอนวิชาที่ใช้อุปกรณ์ที่มีราคาไม่แพง
- อันดับ 35 จัดประกวด แข่งขันผลงานอาชีพที่ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- อันดับ 35 องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล ร่วมกับโรงเรียนจัดอบรมวิชาชีพระยะสั้น
- อันดับ 35 องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล ร่วมกับโรงเรียนพิจารณาวิชาชีพที่เหมาะสม จัดให้เป็นหลักสูตรวิชาอาชีพของโรงเรียน
- อันดับ 35 ชุมชนควรร่วมมือให้มีบริการใช้แหล่งวิทยากรแก่การเรียนการสอน
- อันดับ 39 สอนเนื้อหาของทฤษฎีและภาคปฏิบัติในสัดส่วนที่เท่ากัน
- อันดับ 40 สถานประกอบการควรรับผิดชอบจ่ายเบี้ยเลี้ยงให้แก่ นักเรียน

จากตาราง พบว่าระดับควรปฏิบัติมากที่สุด เมื่อพิจารณาตามความคิดเห็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
 อันดับ 1 คือ ส่งเสริมให้ครูวิชาอาชีพได้เพิ่มพูนความรู้ ความคิดเห็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในระดับปฏิบัติ
 น้อยที่สุดซึ่งเป็นอันดับสุดท้าย คือ สถานประกอบการควรรับผิดชอบจ่ายเบี้ยเลี้ยงให้แก่ นักเรียน

การเสนอผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยถือว่าข้อความใดที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นมีค่ามัธยฐาน (Mdn.) ตั้งแต่ 4.50 ขึ้นไป และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IR) น้อยกว่า 1.50 ข้อความนั้นถือเป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาอาชีพ โรงเรียนกรมสามัญศึกษา อำเภอคอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ทั้งนี้ได้พิจารณาจากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปเป็นแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาอาชีพ โรงเรียนกรมสามัญศึกษา อำเภอคอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ตามความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ดังต่อไปนี้

- 1 ส่งเสริมให้ครูวิชาอาชีพได้เพิ่มพูนความรู้
- 2 ควรจัดสรรงบประมาณค่าวัสดุฝึกในรายวิชาอาชีพอย่างเหมาะสม
- 3 เน้นให้นักเรียนสามารถประกอบอาชีพได้
- 4 เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกเรียนอย่างเสรี
- 5 มีการประกาศเกียรติคุณแก่ผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความร่วมมือแก่โรงเรียน
- 6 องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล ควรแจ้งนโยบายการฝึกอาชีพให้แก่ชุมชน
- 7 แจ้งผู้ปกครองให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาอาชีพ
- 8 จัดตลาดนัดจำหน่ายผลผลิตจากอาชีพในท้องถิ่น
- 9 ประชาสัมพันธ์หลักสูตรวิชาอาชีพของโรงเรียนให้ชุมชนทราบและเข้าใจ
- 10 ให้โอกาสชุมชนรับทราบวิทยาการใหม่ ๆ ด้านอาชีพต่าง ๆ